

NOUL PEISAJ INDUSTRIAL AL PATRIEI

Scînteia Tineretului

Anul XIV, Seria II-a, Nr. 2925 4 PAGINI — 20 BANI Duminică 5 Octombrie 1958

Cum muncesc organizațiile U.T.M. din întovărășirile agricole „7 Noiembrie” și „Vasile Roaită” pentru a-i lămuri pe TINERI să efectueze toate muncile în comun

Anul acesta s-a întâmplat ca a-mindoi să-și ducă grîul acasă în aceeași zi. Gheorghe Mihalache, un țaran cam de vreo treizeci și ceva de ani, voinic și negricios și Constantin Iordache, utemist, un băiat roșcovoaș și plin la trup. S-au întilnit cu carele la răscrucea de lângă malul Argeșului ce desparte comuna Mihalăiești de satul Tufa-Costieni.

țărani muncitori din comuna Buturugeni, Corneni și altele care muncesc pămîntul în comun, utemiștii făceau calcule și grafice. Ei comparau recoltele la hectar ale întovărășirilor din comunele învecinate cu cele obținute de părinții lor, care voiau să lucreze tot individual pămîntul. După multă străduință și perseverență comunistă, utemiștii și întovărășii cei mai înaintați au reușit să-l convingă și pe ceilalți întovărășii să muncescă în comun.

Ca întotdeauna cînd pornești pe un nou făgaș, începutul a fost greu. Frămîntări și căutări, discuții și propuneri, greutăți și prejudecăți au fost destule. Cei mai bătrîni, deși intrajși de bună voie se mai codeau. — Să vedem cum merge anul acesta și pe urmă vom face cum scrie la statut, ziceau ei. Deocamdată n-ar fi bine să desființăm haturile. Muncetea fiecare pămîntului lui și gata.

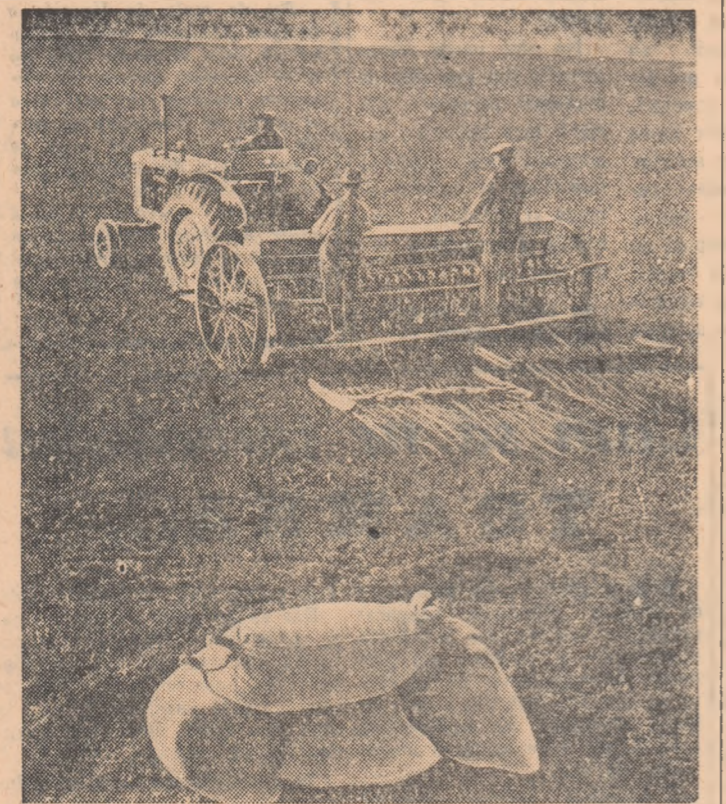
Amîndoi sînt întovărășii — unul în întovărășirea „7 Noiembrie” din Mihalăiești, celălalt din întovărășirea „Vasile Roaită” din satul Tufa-Costieni. Căii lui Mihalache se opintea din răsputeri sub povara grea a carului virfuit cu saci, în timp ce a lui Iordache mergeau la trap, carul fiind nițel cam ușurel. Cei doi tineri au intrat în întovărășirile respective cam cu aceeași suprafață de teren. Rezultatele muncii lor însă diferă. Primul a dus acasă carul plin de saci cu grîu de calitate înaltă, al doilea mult mai puțin decît el și de calitate mai inferioară. Care-i secretul?

Cei mai înțelepți, erau de altă părere. Să desființeze răzoarele, să facă tarlale mari și să lucreze cum scrie în statutul întovărășirii. După adunări generale deschise ale organizației de bază de partid au avut darul să facă lumină în multe probleme nelămurite încă celor mai bătrîni. Pe de altă parte, organizația de bază U.T.M., condusă și îndrumată de organizația de partid, a desăfurat o activă muncă politică și de agitație. Serii de-a rîndul utemiștii ca Stelian Gîjilă, Dumitru Naghin, Dumitru Roșu și alții au citit părinților lor paragrafe din statutul întovărășirii. Apoi, în adunări generale deschise, utemiștii lămurau tinerilor avantajele muncii în comun. De exemplu, cu fapte culese din

Porînd de la acest fapt particular, vom vorbi în cele ce urmează, despre starea de lucruri existentă în cele două întovărășiri despre care a fost vorba mai sus.

Cheia succesului — munca în comun

Pătrunși și luminați tot mai bine de cîvîntul partidului, mulți

La G.A.S. Todirești din regiunea Iași arăturile și însămînțările de toamnă se desfășoară cu multă intensitate. Iată-l în fotografia noastră pe tînărul mecanicizator Dumitru Bălăncă, unul din fruntașii gospodăriei în muncile de campanie în plină activitate.

Aici, în sala aceasta a fost clubul. Anul trecut. Acum aici se află 10 kg. lînă și 20 kg. ovăz și în plus niște pinze de păianjen. E magazine. Biblioteca stă cu fața la perete, mesele de sah care existau cîndva pe sală au dispărut, restul materialelor la fel. Cu acordul destigmat de tineri la concursul asta-iară se distrează acasă la ei planificatorul M. Scutaru și contabilul Gh. Cosma (în scripțe Gh. Cosma figurează — chestiune fără importanță! — ca îngrijitor de cai). Dincolo, după țărșuși bătuți din loc în loc, se înalță o altă clădire. Te doare sufletul cînd o vezi: uși rupte, geamuri sparte, murdărie. În urmă cu citva timp aici se investiseră mii de lei. Se amenajase un dormitor foarte frumos. Țărșuși în loc de gard. Sirma ce trebuia pusă aici, 9 kg., a dispărut într-o noapte și nu i s-a mai dat de urmă. De altfel nici n-a fost căutată.

se pe mina cărora au intrat unele sectoare, ci caută „motive obiective”. Alături de comunisti, de muncitorii cinstiți din gospodărie, utemiștii au încercat să ia atitudine împotriva acestor stări de lucruri intolerabile, cu intransigență și fermitate, așa cum i-a învățat partidul și organizația revoluțio-

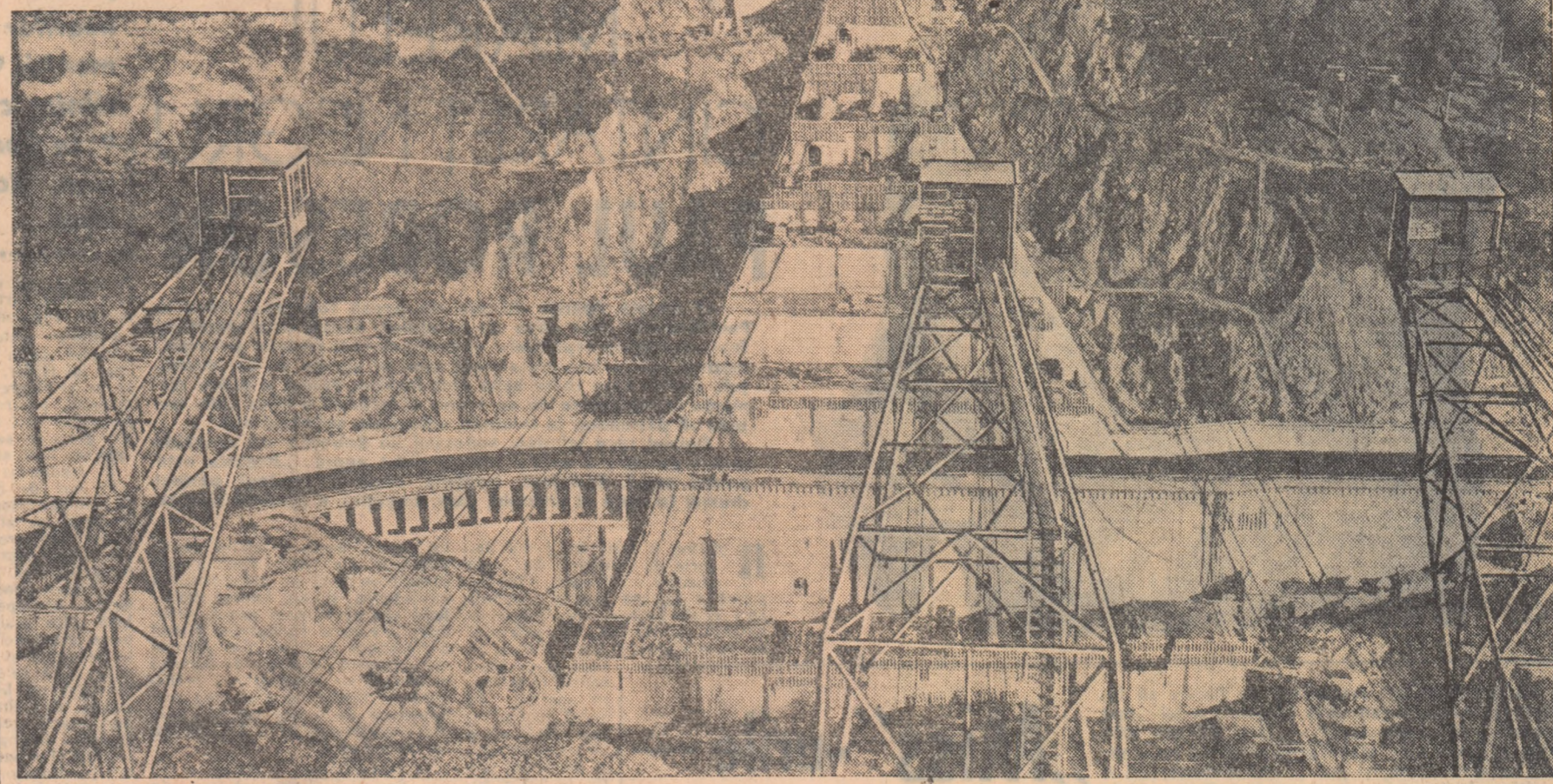
na de tineret, Uniunea Tineretului Muncitor. Organizația U.T.M. din gospodărie a fost însă în mod condamnabil desconsiderată și împiedicată să acționeze, să ia atitudine împotriva neregulilor, risipei, dezordinii și a elementelor necinstite.

În sectorul zootehnic vaci slabe, neingrijite. Planul de producție la lapte este în deficit cu 434,20 hl. Pretul de cost pe hl. în loc să fie redus a crescut cu 53,68 lei. Din totalul de lapte obținut statului s-a predat cu 373,78 hl. mai puțin. Ce s-a făcut cu restul? Conducerea nu se alarmează. Ea lucrează „în general”. Chiar dacă un sector e în deficit, spun ei, se acoperă cu altul.

GITUITORII CRITICII

impresia și singura lor menire aici e ca să găsească justificări. Cînd stai însă de vorbă cu muncitorii — amintesc doar pe utemiștii M. Păuneț, C. Sandache, M. Florea și mulți alții — „justificările” conducătorii se pierd în vînt ca un fum de țigară.

Anul trecut, de pildă, secretarul organizației U.T.M., tov. M. Păuneț, s-a dus la contabilul șef și a sesizat că brigadierul fermei de vaci, Al. Constantin, e un chibaur înaint din Drăgănești. — Te-oi fi crezînd șef de-acuma, te amesteci în treburile mari?

Continuare în pag. 3-a

Trei biografii

SUGESTII PENTRU SCRITORII

A dispărut Tarzan

Tarzan a fost numit brigadier. La început era fără nici un căpătîi. Nu cunoștea nici o meserie. Venise la Hunedoara să muncască. Ba nu, venise să-și asigure mîncarea la cantină și să aibă unde pune capul. De muncit să fim drepti, nu-i prea ardea lui. Vedea un scandal pe stradă, era imposibil să nu fie și Tarzan prezent. Trecea o fată singură pe Corso, se putea să nu fie acostată de Tarzan? Era un joc de barbut, sub podul de la Castel, era și Tarzan cu babanoasele în mîni. Tînărul asta voinic și sprinten, bălăuș și cu puțină poftă de lucru, nu avea nume. Nimeni nu oflase cum îl cheamă. Toți îl știau de Tarzan. De cîrînd cum făcuse curățenie în sertare. Am dat peste niște caiete cu însemnări. Intr-un caiet l-am găsit și pe Tarzan. Aceste însemnări erau făcute în vremea cînd mă documentam pentru cartea „Derbedeei”. Acum, sîm, mă mir cum de Tarzan nu se numără printre eroii acestei cărți. Imi pare rău. Era și el un „derbedee” bun.

Nicuță Tănase

asta e fost mare „smou” pe a-tunci. — Ce faci Baubau? — Care Baubau, ce n-am nume? — Nici astuia nu-i cunoșteam numele. — Iartă-mă că și-am sis așa. I-a spune-mi ce faci, unde lucrezi? — Sînt la administrativ, șef de secție. — Bravo domnule... Cu Tarzan ce mai e? — Ce să fie, lucrează la oțelăria veche, la pregătire. — Mulțumesc Baubau, noroc. Nu mi-a răspuns. S-a uitat la mine și a dus arătătorul la obraz. I-am spus pe numele de fost șmecher. — Am umblat mult prin oțelărie, am întrebât pe mai mulți de Tarzan. Nu avem nici un Tarzan aici, îmi răspundea ei. M-am dus la organizația U.T.M. Secretarul îl cunoștea și pe numele vechi. — Dacă vrei să afli de el întreabă de Ion T. Ionescu, macaragiul. Nu-l mai știe nimeni de Tarzan. — Ion T. Ionescu. Tarzan a fost, a dispărut. Acum e Ion T. Ionescu. — Vreți să veniți la Colțul roșu? Haide-și să vă arăt ceva. — Margem la Colțul roșu. — Vreți dimnește o cupă asta? Ionescu a adus-o. El e acum cu munca cultural-sportivă în comitetul sindical pe secție. A format o echipă de fotbal. În 1956 la campionatul intersecției pe usină, echipa lui a ieșit campioană. De

vreo cîțiva ani e mereu frunțat în întrecerile socialiste. Și la muncă e brava. Dacă-i spui acum, Ionescule rîmii încă 8 ore pe macara că nu și-a venit schimbul, nu zice nici pis. Stă pe macara și o săpătămînă în șir dacă e nevoie.

A dispărut Tarzan. În schimb a apărut Ion T. Ionescu. Un macaragiu frunțat. Un om de nădejde.

Un tînăr despre care nu se poate scrie

Oricît ai fi de maestru în ale scrierilor, oricît te-ai pricepe la documentare, despre Dumitru Ștan, strungarul utemist de la secția mecanică din C.S.H. nu poți să scrii. N-ai ce. Are o biografie atît de simplă... S-a născut acum 20 de ani în comuna Sutești-Drăgășani, a urmat Școala profesională nr. 13 din Drăgășani și a venit la Hunedoara, la 29 aprilie 1957. De atunci lucrează la aceeași secție. De cînd s-a angajat și pînă acum a reușit un șurub de S/16, e responsabil cu munca cultural-spor-

Continuare în pag. III

Vizita delegației Comsomolului din R. S. S. Moldovenească în orașul Constanța

Delegația Comitetului Central al Comsomolului din R. S. S. Moldovenească, condusă de Vasile Buga, prim-secretar al C.C. al Comsomolului din R. S. S. Moldovenească, care ne vizitează țara la invitația C.C. al U.T.M., a sosit sîmbătă în orașul Constanța. Oaspeții au fost întâmpinați de tov. Tudor Coman, prim-secretar al Comitetului regional U.T.M. Constanța, Gheorghe Sandu, prim-secretar al Comitetului orașeneș Constanța al U.T.M., de numeroși activiști ai U.T.M.-ului și delegații ai tineretului din orașul Constanța. Timp de două zile, delegația comsomoliștilor din R. S. S. Moldovenească va vizita orașul Constanța, gospodăriile agricole colective din comunele Cuza Vodă și Basarabi, precum și șantierul regional al tineretului de la lezăr.

Un nou record mondial

Iolanda Balas 1,82 m. Pe stadionul Republicii au început sîmbătă întrecerile din cadrul celei de-a V-a etape a campionatului republican de atletism pe echipe. Cu acest prilej, Iolanda Balas a stabilit un nou record mondial la săritura în înălțime, realizînd 1,82 m.

Continuare în pag. III

N-au trecut decît cîteva zile de la deschiderea noului an de învățămînt universitar. Dar chiar din primele zile studenții au început cu multă seriozitate studiul. În timpul orelor ei sînt cu grijă noile din expunerile profesorilor pe care mai apoi le revăd cu multă atenție. Folosind astfel cu chibzuință, fiecare minut din timpul liber rezervat învățării, le va asigura o pregătire lemnească și mai ales nu-i va obliga să treacă la... asalt în perioada colocolivilor sau examenelor. Iată o imagine în ajutorul afirmației noastre: un grup de studenți din anul III al Institutului Agronomic „Nicolae Bălcescu” din București în timp ce-și revăd notițele primelor lecții audiate. Instantaneu a fost surprins într-una din camerele noului bloc ce le-a fost pus de cîrînd la dispoziție studenților Institutului Agronomic din București.

Foto: V. RANGA

In noul peisaj industrial al țării, hidrocentrala de la Bicăz capătă un contur tot mai precis. Pe marile șantier de pe Bistrița constructorii orbeșii zi de zi noi și importante succese. Tuneliștii armeană cu precizie ultimele porțiuni din tunelul de aducțiune. La Stejaru lucrările de construire a hidrocentralii propriu-zise sînt avansate. La baraj pe lângă cărțile de betonare de pe malul stîng, se efectuează un uriaș volum de excavări la malul drept. În fotografie un aspect de pe șantierul barajului hidrocentralii „V. I. Lenin”-Bicăz.

FLUX și REFLUX

Prietenul care-mi scrie, studiază în capitala sovietică. Are tot ceea ce poate să-și dorească un tînăr: locuință primitoare, hrană cu generozitate oferită, spectacole, cîntecuri, manifestări sportive, muzee, bibliotecă, profesori cu cea mai înaltă calificare. Se știe bine: ca el, sînt sute de tineri din țara noastră. Și vor deveni ingineri, filozofi, critici de artă, ba chiar și artiști.

Un alt prieten, preocupat de problemele artei plastice, a avut o burșă în Occident, unde s-a documentat vreme de cîteva luni asupra dezvoltării artelor pe acele meleaguri, lor un al treilea, om de știință cu perspective certe, abia a revenit de la Paris, unde a făcut o comunicare foarte apreciată — în ciuda tinereții sale.

Mai trebuie insistat asupra acestui fenomen? El s-a integrat în mod firesc în viața noastră cea de toate zilele. Intellectulul bugetului lui lipsit de generozitate, intelectualul „cu trecere” a încetat de a mai fi o categorie socială. Și tînărul nostru i se deschid largi orizonturi spre toate zările albastre pe care i se profundează viața — fie ele cît de îndrăznețe.

Îmi amintesc că, printre nu știu cîți boierășii trimiși cu burșă la Paris, s-a nimerit — prin anul 1860 — și fiul de țaran Nicolae Grigorescu. În aprilie 1864, adresîndu-se ministrului Cultelor și Instrucțiunii Publice, el i se plîngea că duce o viață de privațiunii, că „a trebuit să ia pe credit colo-

Continuare în pag. III

Continuare în pag. III

DRUMUL VIEȚII MARELUI CÎNTĂREȚ NEGRU PAUL ROBESON

DRUMUL VIEȚII MARELUI CÎNTĂREȚ NEGRU PAUL ROBESON

O revistă tipărită dincolo de ocean reflectă: „Dacă la Paul Robeson este ceva de neînțeles, acesta este următorul fapt: executând «spitalul», el poate deveni popular și bogat; luptând pentru interesele rasei sale, el ajunge un om disprețuit, pentru care toate ușile sînt închise. Pentru a putea răspunde la întrebarea de ce a ales el această a doua cale, trebuie să pătrundem în taințele sufletului său».

Drumul spre taințele sufletului lui Robeson n-l deschide cartea pe care a scris-o marele artist negru: „Acesta este pozitia mea”. Răsfoiești paginile cărții și înțelegi perfect drumul în viață al artistului care, bogăției, a preferat cinstea.

Robeson a trăit multul ani de parte de Harlemul său unde „fiecărui ulicioară, fiecare piatră a lui mă poartă îndărăt spre zilele ferice, spre visele tinereții”. În Harlem, fiul sclavului de pe o plantație din Carolina de nord și-a făcut pentru prima oară apariția pe scenă jucînd într-o piesă; aci a oltat, a dansat, a participat activ la viața socială. Robeson a fost primul student negru în milîmă cărta a ajuns după strădani supraomenești, diploma de doctor în drept al universității americane Harvard. „Da, casa mea e aici, aici și pretindem în orice colț al Americii unde trăiesc negrii”.

În Anglia Robeson a trăit 12 ani între 1927-1939. Despre anii aceștia el vorbește plin de emoție. Acolo a studiat cultura africană și a înțeles mai bine soarta tragică a poporului negru, căruia colonialismul „a apărut în fața mării”. Robeson a înțeles mai bine și-a sinucide „pentru că nu și-a putut menține grațiată” din care cauză a ajuns să șomeze.

Dar sînt și alte „regine” care nu au avut curajul să facă acest pas. Ce s-a ales cu ele? Baletiste în teatrele de revistă, manechine, prostituate. Și totuși concursurile anuale pentru alegerea „reginilor frumuseții” continuă. Cei care profită fără nici o remușcare de pe urma visurilor spurcate ale altor fete din țările capitaliste nu au nici un interes să lase să le scape din mîini o „afecere atît de gravă”. Mașina de iluzii și minciuni continuă să facă noi victime.

I. RETEGAN

• Cum a devenit Robeson militant pentru libertatea negrilor și pacea omenirii • Prima întâlnire cu U.R.S.S. • În Spania... • Acum, Robeson este liber...

Întîmpinat cu o căldură despre care marele artist păstrează o amintire emoționantă.

Politica ulterioară occidentală, trădarea care la München dădă frîu liber lui Hitler, Robeson hotărîse să se întoarcă în patria sa, în America, pentru a fi în mijlocul poporului său în zilele încercărilor grele ce se anunțau.

În anul 1934 Robeson cunoaște Uniunea Sovietică. Prima călătorie în țara Socialismului „am declarat în repetate rânduri că de multumit am fost cînd m-am convins că acolo pe oameni cu pielea colorată nu-i amenință nimic, că ai străzilor liberi și aerul în deplinătate”. Mai tîrziu, Robeson va reveni deseori în U.R.S.S. El își va trimite și fiul să studieze la Moscova. Un act cu valoare simbolică.

Evenimentele îl obligau pe fiecare om de cultură la o altitudine. Germania închisese pe mîna lui Hitler, Mussolini și Hitler, Spania republicană era victima atacului conjunct al fasciștilor. La un mare miting la Londra, Robeson la cuvîntul „Fiecare artist, fiecare om de știință, trebuie să hotărască acum de ce parte se situează. Pentru el nu există altă vestește plină de emoție. Acolo a studiat cultura africană și a înțeles mai bine soarta tragică a poporului negru, căruia colonialismul „a apărut în fața mării”.

În 1938 Robeson a plecat în Spania. „Călătoria aceasta a devenit un punct de cotitură în viața mea”. În Spania înfruntă a conservatorilor imparțiali. „Frontul bătaiei s-a întins pretindînd. Rejucul nu există nicăieri”.

Acum Robeson este, în sfîrșit, liber. El se află în Europa și, poate, nu peste multă vreme în țara sa natală. În București. Gîndindu-ne la victoria lui Robeson asupra celor ce răpiseră libertatea, ne amintim cuvintele lui: „Nici un fel de barieră nu s-ar putea ridica în fața poeziei de pace și de libertate a popoarelor — cel mai puternic dintru ei, al celui valuri tumultuoase se rostogolesc astăzi pe întregul glob pămîntesc”.

EUGENIU OGBEA

Odată cu Armatei Sovietice, Aici el a aflat de moartea prietenilor săi. Jurîndu-se la mormintul lor să-și răzune, locotenentul turceni a plecat cu regimentul său să elibereze Donbassul natal.

La 13 august 1944, mai la nord de orașul polonez Jezov, în apropiere de localitatea Glogov s-a desășurat o luptă crîncenă. Dușmanul, cîntînd și oarecîșă ofensiva infanteriei noastre, a aruncat rezerve proaspete de tancuri. În pofida focului ucigător subsecuente divizii au pornit la atac. Printre luptătorii urmați dintre batalioanele de tragători se afla și conducătorul consomolist Ivan Turkenici. Nu putea fi oprit torentul ostăstilor sovietici. Ei au ajuns pînă la primele tranșee ale dușmanului. S-a dezlănțuit o luptă crîncenă cu baionetele. Dușmanul n-a putut să reziste. A fugit... În acest timp, alături de Turkenici a explodat un obuz. Rănit grav de o schijă în regiunea inimii, Turkenici a căzut. A fost transportat la spital, dar era de-acum prea tîrziu: fără a-și mai reveni în simțiri, Ivan Turkenici a murit.

„...Au trecut peste 15 ani de cînd nu mai există printre noi minunatii tovarăși — adevărați eroi — membrii „Tinerii gărzi”. Dar ei n-au murit, chipurile lor nu s-au sters din inimile noastre. Ei trăiesc acum o viață nouă, trăiesc și luptă. S-au dovedit adevăratele cuvintele lui Gorki sîmpate pe mormîntul ilegalistilor din Krasnodon:

„Pufni membri ai „Tinerii gărzi” au putut să scape din captivitatea fascistă. Aproape toți au plecat imediat pe front. Ivan Turkenici, împreună cu unități ale Armatei

Miniaturi PERSANE

O artă străveche și-a trimis mesagerii în București. În galeriile de artă plastică de pe Calea Victoriei putem admira o expoziție de reproducere după miniaturi persane.

Sînt lucrări ce au înfruntat secolele păstrîndu-și neștersă strălucirea. Privești reproducerea încredincînd un firesc sentiment de emoție la gîndul că asemenea frumuseți, rod al unei dezvoltări spirituale pe care au cunoscut-o cu sute de ani în urmă nu multe popoare ale lumii, au fost create cu proverbiale migală orientală, de artiști ai căror nume a rămas deseori anonim.

Miniaturile acestea rămăneri ale culturii urbane și totodată, contribuie la apropierea de o mare artă din lucrări ce și-au cîștigat celebritatea dincolo de hotarele țării.

În clîșeu: O reproducere din expoziție

Din țările socialiste

Clădirile — apărare de procesele distrugătoare ale naturii

Marele chimist Mendeleev a descoperit că o soluție de hidrofob cu metilsilicat de sodiu dă un lichid incolor, impermeabil. Astăzi această soluție este folosită de inginerii sovietici în construcții. Fațada noilor clădiri se acoperă cu hidrofob și se formează astfel un strat subțire, impermeabil, care rezistă la ger sau căldură iar apa alunecă de pe el ca mercurul. În același timp aerul pătrunde normal.

Centrale electrice cu aer

Dr. Heiler Lanlo, profesor universitar din Republica Populară Ungară a descoperit un lucru foarte important pentru producția energiei electrice. Centrale de energie electrică se pot construi oriunde, chiar și în Sahara, căci apa poate fi înlocuită cu aerul. Această idee, pînă nu de mult, a fost luată drept ireală, fantastică. Congresul mondial de energie electrică de la Londra din 1950, după cercetări amănunțite a respins-o. Astăzi, în R. P. Ungară, în numeroase localități, pozițiile centrale electrice cu turnuri înalte de aluminiu, umplute cu aer, care îndeplinesc cu succes sarcina răcirii.

Un creion universal

Nu de mult, în Ungaria a început producția unor creioane cu care se poate scrie pe orice suprafață netedă. Cu asemenea creioane se pot face orice fel de însemnări pe hîrtie fotografică, sticlă, lemn, rîndea, plăci din material plastic, celuloză, piele etc. Creionul universal prezintă multe avantaje, literela scrisă sînt foarte vizibile, vîrfurile creionului nu se rupe și se ascute cu ușurință.

Cu o regularitate matematică, în fiecare an lumea capitalistă organizează alegerea „celei mai frumoase femei din lume” — Miss Univers. Cîte vise, alimentate cu multă grijă de presa de scandal occidentală, nu își pun în aceste concursuri o mulțime de tinere fete din multe țări. Tinere sătule de viața de mizerie din lumea capitalistă sînt înșelate cu bună știință în speranța că vor găsi caia spre o existență omenească. Li se promite contracte ca vedete de cinema, căsătorii cu „oameni din înaltă societate”, situații strălucite, nimic nu este neglijat de „organizatori” pentru a asigura competiției succesul cel mai deplin. Realitatea este însă crudă. Cine trage profit de pe urma acestor „alegeri” nu este nici un secret: zărele și revistele de scandal, patronii săilor unde au loc alegerile, organizatorii concursurilor, proprietarii diferitelor fabrici în lupta pentru reclamă și înainte de toate marea burghezie, pentru care alegerea „reginei frumuseții” reprezintă un mijloc de diversiu.

„Miss”-urile — iluzii mincinoase și deziluzii tragice

Ce face în viața o „regină a frumuseții”? Cum se descurcă ea, aceea care ieri stătea încă în lumina zecilor de reflectoare, înconjurată de membrii juriului și de spectatori? Visul unui contract strălucit ca vedeta de cinema, gloria promisă, pe scurt viața minunată la care visează fetele ce se prezintă la aceste concursuri se dovedește a nu fi altceva decît un simplu vis. Cel mai bun exemplu în această privință îl oferă însăși Hollywoodul.

20.000 de „regine ale frumuseții”

O statistică din New York a dezvăluit că în toate țările capitaliste, pe an sînt alese 20.000 de „regine ale frumuseții”. De la „Miss Côte d'Azur” la „Miss Kaledonia”, de la „Miss Tippman” la „Miss prof de copt” nu există aproape nici o firmă comercială care să nu alege anul o „Miss” în scopul de reclamă. Bineînțeles, organizatorii nici nu se gîndesc să ofere acestor „regine” perspective de viitor promise cu atîta larghețe. Totul este ca pentru un produs sau altul să se facă o reclamă cît mai eficientă. Ceea ce nu se poate spune că nu reușesc. Ce se alege însă din frumusețile care au lansat pe piață

o nouă mașină de scris, o marcă de țigări, rujuri de buze, ciorapi nylon, haine de blană sau conserve — aceasta nu-i interesează pe organizatori. Nici nu intră în atribuțiile lor.

Sinucideri...

Este curios, dar alegerea unor „Miss”-uri a permis presii occidentale să se ocupe de două ori de numele lor. Prima dată în momentul organizării concursului. A doua oară cînd multe dintre „cele mai frumoase femei din lume” și-au pus capăt zilelor. Jessie Morgan, o tânără fată din orașul englez Folkestone, care a obținut premiul întâi la un asemenea concurs de frumusețe s-a sinucis nescîntînd cîteva luni după ce a trebuit să se întoarcă la viața de lipsuri și mizerie. Din nefericire multe alte fete i-au urmat exemplul tragic.

Noi amănunte despre organizația consomolistă din Krasnodon

De 15 ani trăiesc în inimile noastre chipurile nepieritoare ale Ulianei Gromova, Ivan Zemnukhov, Oleg Coșocov, Serghei Tulenici, Liubov Septova și a altor tineri din organizația consomolistă „Tînăra gardă”. Tinerii și tineretele de pretindinți cinstite cu sîmțenii memoria acelor eroi și manifestă cel mai viu interes pentru viața lor.

Publicăm fragmente dintr-un articol al fostului participant la organizația „Tînăra gardă”, G. ARUTUNIANȚI și al scriitorului M. NOVOSELOV, în care se dezvăluie noi amănunte din activitatea „Tinerii gărzi” și viața comandantului său — ofițer al Armatei Sovietice — Ivan Turkenici.

Tînăra gardă

Locul unde pîneau, străluciră faururile unui autocamion. Reflexele farurilor străluciră de pe un deal pe altul, se pierdura în cotiturile rîpei și din nou străluciră. Mașina se apropia cu fiecare clipă. Iată că și-a făcut apariția la colțurile șoselei și începu să coboare cu prudență.

— Băieți, sînteți gata? — întrebă Turkenici. Și apoi trăgînd afară siguranța grenadei strigă: „La luptă”.

O mișcare precisă de mină și pe șosea se înalță o coloană de foc și de fum. Pierzînd direcția, autocamionul face un salt înainte ca un animal hătîuit; dar este avar de grenadele lui Iulien, Ivan Kovalov, Zagorukov. Levașov, Kravalev. Toți sînt foarte tineri. Cel mai vîrstnic n-are nici 20 de ani.

În mîntre i se perindă fragmente ale unor întîmplări din trecut, Micul oraș minier Krasnodon, mai înainte mina Sorokin... Jocurile pasionante „de-a Ceapaev”. Apoi scoala. Serile petrecute la cercul de artiști amatori, de muzică și teatru. Vania cînta bine la balalaica, nu se desprînea de clarinet, visa ca la terminarea școlii medii să urmeze o școală de muzică.

Dar ce interesante erau excursiile făcute în stăpă spre Ostrava-Mogila, loc neutrat pentru ficcare locuitor din Krasnodon unde Armata Rosie a luptat cu hoardele de gardiști albi care s-au instalat în Lugansk!..

De odată, Ivan tresări. Serghei îl trase de pufoaică: se apropiau hitleristi.

În stăpă, la cîțiva kilometri de

ajunși de gloanțele răzbuțătorilor poporului.

— Percheziționați mașina, luați armele și documentele — comandă Turkenici. Apoi, cîte doi, să porniți spre oras, ocoldind rîpele.

Peste cîteva zile operațiunea era încheiată.

Lupte asemănătoare au fost multe. Sub conducerea organizației ilegale de partid din Krasnodon care era condusă de un vechi muncitor, membru de partid din anul 1924, Filip Petrovici Liutikov, membrii „Tinerii gărzi” lărgeau în fiecare zi cîmpul activității lor. În noaptea de 1 ianuarie 1943 s-a prevăzut aruncarea în aer a clădirii „Direkcion”-ului, unde fasciștii și-au organizat banchetul de Anul Nou. Dar la indicația conducătorii ilegale de partid s-a renunțat la aruncarea. În aer a acestei clădiri, fiindcă dușmanii puteau să supună unor crunte represiuni populația pașnică din oraș.

Cum să ne îmbrăcăm TOAMNA...

E bine știut: orice schimbare de anotimp presupune neapărat modificări vestimentare și o curățare a lucrurilor din garderobă. Întreprinderile de colecții au pregătînd încă din vreme un bogat sortiment de produse pe care le găsim de acum în magazinele de stat.

Cunoscutele taioare „clasice” mai sînt încă și acum „la modă”, deși există tendința spre linii de talor drept, necambrat în talie și a fuste scurte și evazate. În ceea ce privește linia rochiilor a revenit din nou moda corsajului „bluze” fie în jurul taliei, fie doar parțial, în spate din tăietura taliei.

Se mai poartă mult și rochiile netăiate în talie care, fără să fie foarte pensate pot fi strîns cu un cordon. Jachetele captușite, din același material cu al rochiei, sînt prezente și toamna aceasta în vitrinele magazinelor. În ceea ce privește fustele și bluzele din bambac sau lînă, acestea din urmă — mai ales în dungi verticale — fac parte și de această din îmbrăcămîntea de toamnă.

Ca de obicei și în acest an, îmbrăcămîntea imprimată din culorile toamnei. Mult verde, galben-auriu, maron în toate nuanțele precum și culorile pastel, bleu, roz, mov, iau locul culorilor care

vor străluci ca scintele fierbințe în beznă vieții, și vor aprinde multe inimi curajoase.

G. ARUTUNIANȚI M. NOVOSELOV

ȘCOALA ȘI PĂRINȚII

Cit de des pronunțăm aceste cuvinte: familia și școala. La condițiile în care învățământul este o adevărată generală, legătura dintre școală și familie este o problemă care preocupă toate straturile populației și poartă un caracter popular.

În ce se manifestă atitudinea activă a părinților, cum se dezvoltă procesul de apropiere a părinților de școală, de necesitățile ei? Aproape todeauna punctul înălțat îl reprezintă dragostea pentru copil. Copilul s-a dus la școală, iar părinții întregii și activi s-au îndreptat în urma lui. Ei știu că din momentul acela viața copilului lor va decurge între zidurile școlii. Aici va acumula el cunoștințele noi, aici își va dezvolta inteligența, aici își va perfecționa caracterul, va învăța să muncească, să se dezvolte, să se pregătească în vederea alegerii unei profesii. Aici vor lua naștere noile interese și noile aspirații. De aici va pași în marea viață sovietică.

Să săturăm să tot auzim Nina Leonidovna în sus. Nina Leonidovna în jos. Cum a reacționat băatulul Cit de amar a plins! Și mama, care și-a dat imediat seama că nu-l în interesul ei să distrugă încrederea pe care copilul o avea în profesora, a trebuit să-l convingă în timp îndelungat că aceste cuvinte au fost spuse neintenționat, întâmplător, că ea era cea mai bună păreră despre mînașă.

— Nina Leonidovna a spus... — Odată mama n-a mai rezistat și la obișnuitul „Dar Nina Leonidovna a zis...” a răspuns tăios că s-a săturat să tot auză Nina Leonidovna în sus, Nina Leonidovna în jos. Cum a reacționat băatulul Cit de amar a plins! Și mama, care și-a dat imediat seama că nu-l în interesul ei să distrugă încrederea pe care copilul o avea în profesora, a trebuit să-l convingă în timp îndelungat că aceste cuvinte au fost spuse neintenționat, întâmplător, că ea era cea mai bună păreră despre mînașă.

Părinții care au venit la școală în urma copiilor lor, s-au convins în scurt timp că ei pot învăța multe lucruri din viața școlii, cum să-și educe mai bine copiii. Părinții care au legătură de prietenie cu profesorii, devin prieteni și ajutoare școlii. Ei nu pot să nu vadă din complexitate este munca pedagogică: fiecare profesor are „în grîu” nu unul sau doi copii, ci patruzeci și toți acești patruzeci de copii sînt legați între ei, formează un colectiv, și cu el legătură de prietenie sînt aici mai puternice și mai temeinice, cu alți fiecare copil luată aparte are mai mult de câștigat. Deci și fiul meu. Deci și fiica mea.

Asfel este parcursă această cale importantă — de la copilul tău la profesora, la școală, la toți copiii. Este deosebit de interesant să observi această cale pe care o parcurg mama și tatăl, de la persoana la socială, de la lumea lor, familiară, limitată totuși, la lumea largă a școlii, cu profesorii ei, cu organizațiile ei de pionieri și comsomoliste, cu grijile, emoțiile și bucuriile ei.

Asemenea părinți care vin la școală nu în urma unei chemări legate de greșeala săvîrșită de copil, ci fiindcă simt o chemare la muncă și înțeleg că sînt din ce în ce mai numeroși. Energiile și grija plină de dragoste pe care o manifestă pentru treburile legate de școală, pînă la tot malădă. Aceasta reprezintă o trăsătură deosebit de importantă a școlii sovietice și a familiei sovietice.

O strînsă prietenie leagă două femei: directoarea Școlii nr. 393, Tamara Ivanovna Scarbatova și președintele comitetului de familie, Alexandra Alexandrovna Brehova. Concomitent și în strînsă legătură au loc două procese extrem de interesante: părinții se

M. Panici
—XOX—

apropie de școală și unii de alții. Cine sînt acești părinți ai căror copii învață într-un oraș mare, într-o școală care numără peste o mie de elevi? Printre ei sînt și muncitori, și ingineri, și medici, și oameni de știință. La ședințele și conferințele cu părinții se întînesc un strugăr de la uzina „Kirov”, un muncitor din port, un ofițer sovietic și un renumit om de știință — fizician. Aici găsim, de asemenea, activiști de partid, sindical și sovietici. Părinții se cunoșc între ei, ascultă împreună lecțiile care tratează despre educația copiilor, discută cărțile citite, au chiar și o gazetă de perete. În timpul unei conferințe cu părinții care a avut loc recent la Școala nr. 393, directoarea Tamara Ivanovna a lădat expoziția cercului de crotorie a școlii. La organizarea atelierului de crotorie ea participă activ mamele, și acest lucru a fost subliniat. După terminarea conferinței a avut loc un spectacol dat de elevi. Ce activă este una din mame, și acest lucru nu e de mirare, doar ea este aceea care conduce cercul artistic al școlii. Și cit este ea de emoționată, ce dragă este tuturor bucuria sovieticilor cu un succes.

La Școala nr. 394, președintele comitetului de părinți este Nadejda Lukiniciina Șamigina. Ea mi-a povestit despre pregătirile care s-au făcut pentru sărbătorirea primei promoții a acestei școlii. Toți cei care au participat în ziua de azi în cele mai mici amănunte. După solemnitatea înmînării diplomelor de maturitate, după spectacol, masa de despărțire și bai, toți absolvenții se vor sui în mașini și vor pleca după tradiția școlilor din Leningrad, pe malul Nevei, cîntînd de Pușkin, spre podurile splendide, spre grădini de vară, spre stînci din fața Academiei de artă Școala nr. 394 ca un mare și mare succes. Școala sovietică și familia sovietică nu pot fi despărțite, nici oare. Interesele școlii, care se organizează pe baza indicațiilor partidului despre învățămîntul politic și tehnologic, și familia sovietică nu pot fi despărțite, nici oare. Interesele școlii, care se organizează pe baza indicațiilor partidului despre învățămîntul politic și tehnologic, și familia sovietică nu pot fi despărțite, nici oare.

Școala sovietică și familia sovietică nu pot fi despărțite, nici oare. Interesele școlii, care se organizează pe baza indicațiilor partidului despre învățămîntul politic și tehnologic, și familia sovietică nu pot fi despărțite, nici oare.

Școala sovietică și familia sovietică nu pot fi despărțite, nici oare. Interesele școlii, care se organizează pe baza indicațiilor partidului despre învățămîntul politic și tehnologic, și familia sovietică nu pot fi despărțite, nici oare.

Școala sovietică și familia sovietică nu pot fi despărțite, nici oare. Interesele școlii, care se organizează pe baza indicațiilor partidului despre învățămîntul politic și tehnologic, și familia sovietică nu pot fi despărțite, nici oare.

Școala sovietică și familia sovietică nu pot fi despărțite, nici oare. Interesele școlii, care se organizează pe baza indicațiilor partidului despre învățămîntul politic și tehnologic, și familia sovietică nu pot fi despărțite, nici oare.

Școala sovietică și familia sovietică nu pot fi despărțite, nici oare. Interesele școlii, care se organizează pe baza indicațiilor partidului despre învățămîntul politic și tehnologic, și familia sovietică nu pot fi despărțite, nici oare.

Școala sovietică și familia sovietică nu pot fi despărțite, nici oare. Interesele școlii, care se organizează pe baza indicațiilor partidului despre învățămîntul politic și tehnologic, și familia sovietică nu pot fi despărțite, nici oare.

mulț o bogată și interesantă experiență pozitivă a educației în familie, pentru că s-au găsit forme noi și deosebit de eficiente a legăturii dintre școală și familie, și pentru că nu toate problemele au fost rezolvate, nu este încă totul limpede, mai sînt încă destule greutăți.

Problema relațiilor dintre școală și familie se rezolvă cu greutate în acele cazuri particulare cînd problema relațiilor cu atare nu este rezolvată... Înălțurii familiei.

Nu toți părinții vin la școală împreună cu copiii lor, ca să-l educe mai bine, ca să capete de profesor un stat, ca să ajute pe diriginți cu experiența lor de părinți, cu energia lor. Cu cit copilul este mai neglijat și mai singur, cu cit familia e mai egoistă și acordă mai puțină atenție educației copilului, cu atît sînt mai slabe legăturile ei cu școala.

Problema de mult suferă școala și cit de greu îi vine chiar colectivului de copii cînd sînt puși față în față cu așa-numiții copii „greu educabili”. Este vorba de acei copii care dintr-un motiv sau altul sînt în conflict cu oamenii ce-i înconjoară. În fiecare caz aparte este important de stabilit rădăcinile conflictului, de clarificat situația familială, relațiile dintre părinți, atitudinea părinților față de școală, unde sînt rădăcinile cauzei ciocnirilor.

În cazul cînd școala și familia nu pot să se înțeleagă, nu pot să găsească un limbaj comun, se învinuiesc reciproc, copilul scapă de sub influența școlii și de sub influența familiei. Unde îl duce o asemenea „emancipare” aflăm deseori, din păcate, în cronica judiciară.

Problemele educației în familie, problemele relațiilor între școală și familie interesează deosebit de mult milioanele de oameni sovietici. Aceasta este o problemă de interes național.

Școala sovietică și familia sovietică nu pot fi despărțite, nici oare. Interesele școlii, care se organizează pe baza indicațiilor partidului despre învățămîntul politic și tehnologic, și familia sovietică nu pot fi despărțite, nici oare.

Școala sovietică și familia sovietică nu pot fi despărțite, nici oare. Interesele școlii, care se organizează pe baza indicațiilor partidului despre învățămîntul politic și tehnologic, și familia sovietică nu pot fi despărțite, nici oare.

Școala sovietică și familia sovietică nu pot fi despărțite, nici oare. Interesele școlii, care se organizează pe baza indicațiilor partidului despre învățămîntul politic și tehnologic, și familia sovietică nu pot fi despărțite, nici oare.

Școala sovietică și familia sovietică nu pot fi despărțite, nici oare. Interesele școlii, care se organizează pe baza indicațiilor partidului despre învățămîntul politic și tehnologic, și familia sovietică nu pot fi despărțite, nici oare.

Școala sovietică și familia sovietică nu pot fi despărțite, nici oare. Interesele școlii, care se organizează pe baza indicațiilor partidului despre învățămîntul politic și tehnologic, și familia sovietică nu pot fi despărțite, nici oare.

Printre muncitorii fruntași de la fabrica de încălțăminte „Carmen” din Capitală se numără și doppelștii Frantz Romu și Dumitru Vlad. Pe luna septembrie ei și-au realizat planul în proporție de 127 și respectiv 129 la sută.

Foto AGERPRES

Vizitele delegației Seimului R. P. Polone

Membrii delegației Seimului R. P. Polone în frunte cu mareșalul Seimului Czesław Wycech, însoții de deputații Marii Adunări Naționale Tiță Florea, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale și Dumitru Simulescu, precum și de Tadeusz Malysiak, prim-secretar al Ambasadei R. P. Polone la București, au sosit sîmbătă dimineața în Orașul Stalin.

Prima vizită făcută de oaspeții în acest important centru industrial a fost la uzina de autocoamioane „Steagul Roșu”. Aici parlamentarii polonezi au fost întâmpinați de conducătorii organelor locale de stat și de partid, de deputații din localitate ai Marii Adunări Naționale, de conducătorii uzinelor și de numeroși muncitori fruntași.

Președintele Sfatului popular al regiunii Stalin, Nicolae Iorga

a urât oaspeților un călduros bun venit. Răspunzînd, conducătorul delegației parlamentare poloneze, mareșalul Seimului R. P. Polone, Czesław Wycech a spus printre altele: Popoarele țărilor noastre, prietene și în trecut, sînt unite astăzi mai mult ca orînd în luptă comună pentru construirea noii orînduirii sociale, pentru apărarea păcii. În fața popoarelor noastre stau sarcini mari. Trăim în epoca istorică a trecerii de la capitalism la socialism, în epoca în care milioane de oameni luată pentru lichidarea celui mai mare rău al omenirii, războiului, toate forțele conștiente din lume trebuie să se unească în momentul de față în această luptă împotriva războiului, pentru apărarea păcii.

Directorul general al uzinelor „Steagul Roșu” Gheorghe Rădoi, deputat al Marii Adunări Naționale, a informat apoi pe membrii delegației poloneze despre producția de autocoamioane romînești. Vizitînd uzinele, parlamentarii polonezi s-au interesat îndeaproape de calificarea tehnică a muncitorilor, de legăturile care există între această mare întreprindere și

În preajma „Lunii prieteniei romîno-sovietice”

Ședința Consiliului General A. R. L. U. S.

Sîmbătă dimineața a avut loc ședința Consiliului General A.R.L.U.S. în care s-a discutat și aprobat planul de organizare a sărbătorii „Lunii prieteniei romîno-sovietice”.

Ședința a fost prezidată de acad. prof. P. Constantinescu-Iași, vicepreședinte al A.R.L.U.S.-ului. Tov. Ion Moraru, secretar al Consiliului General A.R.L.U.S. a prezentat bilanțul activității A.R.L.U.S.-ului în cursul anului 1958.

Acad. P. Constantinescu-Iași a prezentat apoi o informare cu privire la manifestările organizate în cursul acestui an în U.R.S.S. pentru popularizarea țărilor noastre.

Tov. C. Paraschivescu-Bălăeana, președintele Consiliului regional A.R.L.U.S. București a expus apoi proiectul de plan pentru sărbătorirea în țara noastră a celei de-a 41-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și a „Lunii prieteniei romîno-sovietice”. Astfel sînt prevăzute diverse manifestări cum ar fi reuniuni și serbări populare, conferințe, simpozioane, expoziții, săptămîna științei și tehnicii sovietice, săptămîna cărții, a filmului, a muzicii și teatrului sovietic și numeroase alte manifestări.

Pe marginea informărilor prezentate și a planului de acțiune au luat cuvîntul acad. prof. V. Mirza, prof. Traian Gheorghiu, prof. Mihail Gheorghiu, acad. prof. Șt. Miicu, Mia Groza, C. Prisnea și prof. T. Ionescu. Vorbirii au făcut propuneri prețioase privind buna desfășurare a acțiunilor întreprinse în cadrul „Lunii prieteniei romîno-sovietice”.

A fost ales apoi biroul Consti-

lul General A.R.L.U.S. în frunte cu președintele Consiliului, acad. prof. Dr. C. I. Parhon.

La ședință au participat membrii Consiliului General A.R.L.U.S., conducătorii ai organizațiilor obștești și ai instituțiilor centrale de stat, șefi ai cultelor, ziarștii.

Au luat de asemenea parte V. F. Nikolae, consilier al Ambasadei Uniunii Sovietice la București și I. S. Ilin, prim-secretar al Ambasadei.

GÎTUITORII CRITICII

(Urmare din pag. 1-a)

Comitetul raional U.T.M. Iași, prin inițiativa lui Pavel Insurățelu, activist în comisia tineret sîntesc a Comitetului raional U.T.M. Iași M. Păunel le-a adus la cunoștință situația. Le-a mai istorisit cum administratorul cantinei, Gh. Sandu, fură din banii și hrana muncitorilor, că alți indivizi, I. Zmeu, de la sectorul tineret laurîn, de asemenea și care a fost prins și împotriva căruiu nu s-au luat măsuri etc. și le-a cerut sfatul. Fiecare dintre cei trei „vizitatori” au promis că „vor lua măsuri”, că „voi veni”. Nu s-a întîmplat însă nimic din toate acestea, de parcă pe o ureche le-ar fi intrat și pe cealaltă le-ar fi ieșit chiar atunci. Nici nu au mai dat măcar prin gospodărie.

Așa se face că atitudinea condamnabilă a conducerii gospodăriei de stat din Broșteni de a gîtuit critica, de a respinge brutal sugestiile și propunerile tinerilor muncitori a rămas necercetată și nepedepsită.

Partidul cere organizațiilor U.T.M. să se ocupe cu răspundere de problemele organizării muncii, ridicării producției și îmbunătățirii calității ei, să semnalizeze neajunsurile în păstrarea și dezvoltarea avutului obștești și să propună soluții pentru remedierea lor. Conducerea acestor întreprinderi sînt datoare să asculte și să țină seama de aceste propuneri.

Cum își permite atunci conducerea G.A.S. Broșteni să încalce această indicație a partidului, sugînd în mod brutal glasul organizației U.T.M., care a cerut remedierea lipsurilor existente în păstrarea avutului obștești și scoaterea din gospodărie a elementelor dușmănoase și necinstite? Partidul ne învață să luptăm nepregătit împotriva celor care resping și gîtulesc critica, înăbușînd brutal inițiativa și propunerile venite din rîndul muncitorilor cinstiți, interesați în îndreptarea unor stări de lucruri nesatisfăcătoare. Este împedecă ce daune grave aduce muncii atitudinea de respingere brutală a criticii de către conducerea G.A.S. Broșteni.

Organele în drept au dator să tragă la răspundere cu toată asprimea pe cei care au încercat să intimideze și să gîtuiească critica tinerilor muncitori cinstiți din gospodărie, ferindu-se să-și recunoască vinovăția față de aceste stări de lucruri intolerabile. În același timp, Comitetul raional U. T. M. Iași, respectiv comisia tineret sîntesc și tov. V. Turcea, secretar, care răspunde de această comisie din partea biroului regional, are dator să ia sprijin organizației de bază U.T.M. din G.A.S. Broșteni, să-și reînviereze munca, să-și reorganizeze postul atemist de control, pentru ca această organizație să fie un ajutor de încredere al organizației de partid în lupta pentru rentabilizarea tuturor sectoarelor, în înlăturarea lipsurilor existente.

Cum munesc organizațiile U.T.M. din întovărășirile agricole „7 Noiembrie” și „Vasile Roaită” pentru a-i lămuri pe tineri

să efectueze toate muncile în comun

(Urmare din pag. 1-a)

cîteva zile după aceea, pe ogoara au pătruns tractoarele și au trecut biruitoare peste haturi. Cu sprîjinul secției agricole a Sfatului popular raional Domnești, întovărășirii au primit sîmînță selecționată.

La treișturii grului s-au văzut și rezultatele. Pentru prima dată moș Stan și ceilalți întovărășii au obținut cu 550 kg. mai mult la hectar decît au scos ei înainte vreme. Au făcut un salt atît de mare și pînă în timp atît de scurt, încît nici nu le venea să creadă. Convingînduse de avantajele muncii în comun, țărani muncitori cu gospodării individuale au început să vină cu cereri în număr tot mai mare la conducerea întovărășirii. Numai în ultima lună au intrat încă 240 familii cu peste 250 hectare de teren.

Cum muncești — așa culegi

Intovărășirea agricolă „Vasile Roaită” din satul Tuța-Costieni a luat ființă cu un an mai înainte decît „7 Noiembrie” din Miliăștești. Dacă la început în întovărășire erau numai 60 de familii, majoritatea tineri capi de familie, astăzi întovărășirea dispune de 264 hectare de teren și numără peste 240 de familii. Organizația de bază U. T. M. numără a zăjie, factor care ar fi dus la o muncă politică vie, la o contribuție însemnată, la înțelegerea de către întovărășii că numai munca în comun aduce avantaje mari. Dar activiștii Comitetului raional U.T.M. Domnești trec cu vederea toate acestea. Dacă organizația de bază U.T.M. a întovărășirii „Vasile Roaită” se află la doi pași de sediul comitetului raional U.T.M., activiștii nu trec pe aici ține în sîr. Și atunci cînd fac aceste se limitează la lucruri minore, la cîteva sarcini date secretarului și cu asta-basta. E timpul ca acest fel de a lucra cu organizațiile de bază U.T.M. să fie înlăturat definitiv.

Iată deci de ce carul lui Mihailache era vîrînt și saci dolidora de grîu, iar al lui Iordache era mai ușor, mai puțin împovărat.

Informații

În preajma celei de-a 9-a aniversări a proclamării R. D. Germane, la Tirnăveni a avut loc sîmbătă festivitatea remiterii unui buletin științific întocmit de comunistul științific — Karl Marx — Combinatul Chimic din această localitate care-i poartă numele. Bustul a fost remis de către ambasadorul R. D. Germane la București, Wilhelm Beck.

Pe Șantierul naval din Galați a fost lansată la apă în ziua de 4 octombrie cea de-a treia motonavă romînească de 2.000 de tone realizată de constructorii noștri galățeni. În prezența Șantierului naval din Galați se află în construcție alte motonave de cîte 2.000 de tone fiecare.

Trei biografii

(Urmare din pag. 1-a)

tivă pe soție. Echipa lui, la campionatul intersecții de anul ăsta, a ieșit pe locul III. Joacă fundă dreapta, a organizat un concurs „lubiți cartea” cu 22 de membri și un campionat de șah la Colțul roșu cu 17 participanți. Astea sînt toate datele care le poartă scoate de la Dumitru Stan. Am stat ore în sîr pe capul lui. Doar, doar o mi mai scoate ceva. Nimic.

— Ce leafă scoți? — Peste o mie pe lună. — Cu banii ce faci? Îi omori cu prietenii? — Cum o sărîi onor. Îmi fac lăine, mai trimit la părinți. — Nici de-aci nu iese nimic. — Ai fost criticat în vreo ședință de U.T.M.? — De ce să fiu criticat, dacă-mi văd de treabă. — Nimic domnule, nimic nu poți scrie despre el. Poate în legătură cu șurubul ăla rebusat să găsească ceva. — Cu șurubul de 5 pe 16 cum a fost? — Aia a fost singurul rebus din viața mea de strungar. N-am fost atîr.

— Ei, vezi tovarășe, ai adus o pagubă uzinei. — A tăcut! — Cam cît valorează un șurub de 5 pe 16? — Vreo doi-trei lei. — Nici cu șurubul de 5 pe 16 nu mi-a mers. Despre Dumitru Stan nu poate fi scris decît că e un utemist bun, un strungar pri-

ceput și destoinic și lucrează și în contul anului 1961.

Da, acest tînr cu o biografie așa de simplă lucrează în contul anului 1961.

Ca el sînt mulți tineri educați de partid care muncesc cu modestie și dragoste pentru construirea socialismului. Biografia lor pare simplă: eroismul de fiecare zi dă o înalță frumusețe muncii lor modeste și creatoare.

După cum se vede și pe ultima delegație e scris tot Hunedoara. M-am dus în schimbul 3. Am stat mult în foța cuptoarelor. M-am uitat la toți oșterii vechi să fac cunoștință cu Lăbuneț. Lucra în schimbul 3. Am stat mult în foța cuptoarelor. M-am uitat la toți oșterii vechi să fac cunoștință cu Lăbuneț. Lucra în schimbul 3.

făcut fel de fel de pronosticuri de unul singur.

— Dumneata pe cine cauți? — Mă întrebam un tînr de vreo douăzeci și ceva de ani.

— Pe Lăbuneț? — Eu sînt. — Maistrul Valer Lăbuneț? — Da. — N-ai mustoși? — N-am. — Nici sprincenele stufoase? — Nici.

Era un tînr blond. Mai înalt cu o palmă decît mine. Avea pe el o cămașă unsoasă, deschisă la trei nasturi. Pe cap o șapcă cu cozoroc. De cozoroc avea nițuță o pereche de ochelari.

Dumneata ești chiar maistrul? Nu-mi venea să cred, era prea tînr. — Maistrul. — Ai putea să-mi spui dacă ești maistrul, ce se întîmplă acum în cele cinci cuptoare? — Cum să nu știu. Unul și doi tapesc. La trei se introduce fontă. Patru și cinci sînt în fața înalță. Peste o jumătate de oră avarază patru și după oră cinci. Cluj, a strigat el în spre cuptorul patru, dă mînera la fiecare ușă. Gheorghie a strigat spre alții, făcînd gură bună... Vezi că e caldă, e caldă, Cluj.

Cluj e un nume de om. De înțeles nu înțelegem nimic din comentariile lui. După vreo două minute a venit la Lăbuneț mutăciosul ăla.

— Tovarășe maistrul, uitați proba. I-a înmînat niște bare pătrate de oțel. Proba încercării cuptorului patru.

Maistrul a luat bucățile aia de oțel, a sunat-o să vină la o probă, ori știu eu la ce, apoi i-a spus mutăciosului:

— Băgă buxății. — M-am convins că e maistrul Lăbuneț. Cel mai tînr maistrul. Îl caracterizează pasivitatea cu care muncește, dorința fermă de a cunoaște toate tainele meseriei.

Lăbă biografie.

În anul 1947 a terminat școala de șapte ani a Oltenița. A vrut să intre într-o școală de ucenici la examen s-a încrecat. A fost respins. A intrat copil de trupă, a stat un an și a plecat și de acolo. În 1948 fiind utemist a cerut să plece voluntar pe șantierul Bumbesti-Liveni. A muncit aici trei luni și a fost trimis la Hunedoara pentru calificare. A fost repartizat la școala profesională. Aici a învățat. În anul I și II a luat cea mai mare medie. În anul IV a ieșit pe locul II. În anul 1951 a intrat în producție la oțelărie. După cîteva luni a fost trimis în Uniunea Sovietică pe timp de un an. La întoarcere i s-a reprimat cuplorul patru. Oamenii care îl aveau în pătră nu muneau cum învățase el. Încet, încet și-a format o echipă de tineri utemști.

— Și care au fost rezultatele? — În anul 1954 am primit „Medalia Muncii” și am fost trimis la Festivalul Mondial al Tînrerului de la Varșovia.

— Ești un om umblat. — Am fost și în Germania, am stat 18 zile. Anul trecut am fost trimis de Combinat în croazieră pe Marea Neagră. Acum sînt maistrul.

Labuneț se simte stăpîn în patria sa; cauza socialismului, cauza întregului popor muncitor, e și cauza lui. De aceea el știe să muncească numai într-un singur fel: cu pasiune neobșnuită.

Lăbă biografii! Aici material pentru reportieri. Ba chiar și pentru scriitori.

Deocamdată oșt am avut de

Flux și reflux

(Urmare din pag. 1-a)

Pentru scriitorii suloanelor de snobi nu era însă „bun romîn” dacă nu-l divinizați pe șarbanul mistic Krishnamurti, nu aveau valori doinele și baladele noastre, ci numai delirurile lui Chestov și pornografiile lui Pitagurii.

Cobza și năul nostru n-au sunat prea adeseori și melodios tăgîni corciturilor de intelectuali care, imuni la sugestiile inteligenței, își porneau ideile din pînă pentru a expa lamentabil în cîntec gurii, sau pur și simplu le sterpeleau. Prin 1900, Toulouse-Lautrec își ucedea trupul îngurgitînd coniacul peste absint, dar lăsa omenirii o operă nemuritoare. Filozoful fascist romîn Emil Cioran avea să descopere absintul alba după patru decenii. În urma lui au rămas răcnetele barbare despre un „imperialism romînesc”, despre un „mesianism romînesc” care trebuia neapărat să se realizeze sau să ducă la „lichidarea noastră ca națiune”. Ce s-a întîmplat se știe. În urma filozofului vitalității singeroase — fugit cu un laș atunci cînd a bătut ceasul realizării popularului romîn — au rămas nu numai ecurile răcnetelor sale și ale altora ca el, ci și cîteva sute de mîi de morminte. Cîntărilor — despre care nu-l mîna susținea că sînt „o obrăv”, un obstacol (sic) oricărui hotărîrî” — și le tragea din Hans lost, hileristii de profesie, care scria negru pe alb și fără înconjur: „Orice gînd dus pînă la capăt înseamnă „împușcă!”.

Recitesc scrisorile primite de peste hotare de la prietenii mei și ele îmi evocă imagini care din momentul apariției acestor rînduri, n-au trecut nici două decenii. Dar apele vremurilor au spălat trecutul, așa cum mareașele spală stîncile întucate, biciindul-le. Revoluția noastră culturală a însemnat o întregă epocă istorică. O revoluție care se reclamă din ideile socialismului, care este destinată unor mulțimi ce plămădește o lume așteptată de veacuri. Și înerezul nostru, astăzi, își poartă îngădui libertatea mînturii celor mai îndrăznețe. Ele se implică. O știu cercetătorii științifici, scriitorii, artiștii de toate categoriile, ba chiar și tehnicienii care sînt trimiși să edifice vreo centrală electrică sau o rafinărie, unde, în îndepărtata Indie sau în China populară. Aceasta este dimensiunea socialismului.

La un an de la lansarea primului satelit sovietic

New York Times: U.R.S.S. deține primul loc în cucerirea cosmosului

NEW YORK 4 (Agerpres). — Ziarul "New York Times" a publicat o expunere a raportului lui A. N. Nesmejanov...

Savanții englezi prețuiesc realizările sovietice

LONDRA 4 (Agerpres). — servatorului radioastronomie "Jordell Bank", a făcut corespondențului agenției TASS o declarație...

Poporul chinez este mândru de succesele Uniunii Sovietice

PEKIN 4 (Agerpres). — Poporul chinez, scrie într-un articol de fond ziarul "Jenminjibao", este mândru de succesele uriașe realizate de poporul sovietic...

Colonialistii englezi comit noi acte de violență împotriva ciprioților

NICOSIA 4 (Agerpres). — În noaptea de vineri spre sâmbătă trupele colonialiste britanice au comit noi acte de violență împotriva populației cipriote...

S. U. A. continuă provocările împotriva R. P. Chineze

PEKIN 4 (Agerpres). — China Nouă transmite: În noaptea de 3 octombrie și în ziua de 4 octombrie...

Imperialiștii pregătesc un nou complot împotriva popoarelor arabe

CAIRO 4 (Agerpres). — Comandantul terțiversarea S.U.A. și Angliei de a-și evacua trupele din Liban și Iordania...

Guvernele de la Bonn și Paris au căzut de acord să fabrice armă atomică în Franța

BONN 4 (Agerpres). — Buletinul de presă "Parlamentarisch Politischer Pressedienst" care apare la Bonn și care este aprobat Partidului social-democrat din Germania relatează...

Pentru soluționarea problemei algeriene

Tratative și nu făgăduieli înșelătoare

PARIS 4 (Agerpres). — De Gaulle, președintele Consiliului de Miniștri al Franței, s-a înnoptat dintr-o nouă călătorie în Algeria...

Tineretul Republicii Democratice Germane, în frunte cu organizația sa, Tineretul Liber German, a adus deseori o însemnată contribuție la construirea socialismului...

Corespondența din Berlin

purtat unele din ultimile bătălii ale războiului. Și încă se are Genschmar în 1945: iar-impresur un peisaj de crătere de abuz și pruritate...

Erich Mückenberger, membru al Biroului Politic al P.S.U.G., și Wolfgang Steine, secretar al Consiliului Central al T.L.G., vizitează Genschmar și iau cunoștință de succesele obținute de brigăzile de tineret

Congresul P.S.U.G., care a avut loc în iulie anul acesta, tineretul a luat o inițiativă importantă: tineretul din fiecare raion s-a așezat pe proiect propriu de construcții...

În primul rând au început discuțiile asupra raportului Consiliului Economic și Social cu privire la activitatea Consiliului în domeniul social și în domeniul drepturilor omului.

N. A. Muraviova (U.R.S.S.), a demonstrat neatenția afirmărilor autorului raportului că în condițiile actuale Consiliul este nevoit să se ocupe în general de problemele economice și nu de cele sociale.

ocupându-se în continuare de problema dezvoltării legăturilor culturale și științifice internaționale, N. A. Muraviova, a dat exemple concrete privind creșterea și întărirea legăturilor științifice și culturale ale popoarelor Uniunii Sovietice...

Lucrările Comitetului pentru problemele sociale, umanitare și culturale al Adunării Generale a O.N.U.

NEW YORK 4 (Agerpres). — Comitetul pentru problemele sociale, umanitare și culturale al Adunării Generale a O.N.U. și-a început lucrările.

În primul rând au început discuțiile asupra raportului Consiliului Economic și Social cu privire la activitatea Consiliului în domeniul social și în domeniul drepturilor omului.

N. A. Muraviova (U.R.S.S.), a demonstrat neatenția afirmărilor autorului raportului că în condițiile actuale Consiliul este nevoit să se ocupe în general de problemele economice și nu de cele sociale.

I-A LUAT DREPT ALGERIENI

Luna trecută a sântinelă franceză a împuscat în apropierea orașului Versailles doi muncitori italieni.

KABUL. — La 3 octombrie la stadionul Gazi din Kabul a avut loc un miting grandios al locuitorilor capitalei Afganistanului...

HANOI. — Agenția Vietnameză de Informații anunță că misiunea de legătură a comandamentului suprem al Armatei populare vietnamite a adresat Comisiei Inter-naționale pentru supraveghere și control din Vietnam noi proteste în legătură cu repetatele cazuri de violare a zonei demilitarizate...

MOSCOVA. — Astăzi, Teatrul Național "J. L. Caragiale" a prezentat la Moscova cel de-al doilea spectacol al său, "Anii negri", de Aurel Baranga și N. Moraru.

MONTEVIDEO. — La 2 octombrie, studenții din Montevideo au manifestat în fața palatului prezidențial cerind modificarea radicală a regimului în universitățile uruguayene.

cu planul pe care și l-au propus tinerii din Frankfurt se realizează. Primele proiecte sînt deja traduse în viață.

Pășește pe strada satului, în no-ruiul căruia, odinioară, căruțele, laolaltă cu caii, se împotmolau. Astăzi, pe această stradă pavată dușii motocicletelor sau gonesc bicicletele.

Am aflat că muncitorii metalur-giști de la cupoarele inale din Stalinstadt nu au putut să-și lase locul lor de producție pentru 14 zile; dar pentru a urma exemplul celorlalți tineri voluntari veniți să construiască Genschmar...

Nu peste mult timp brigăzile vor porni la înfăptuirea unor noi proiecte. Va fi construită clădirea com-plexului economic al satului care va cuprinde, alături de o serie de magazine moderne, spălătoria de rufe comunală și frizeria.

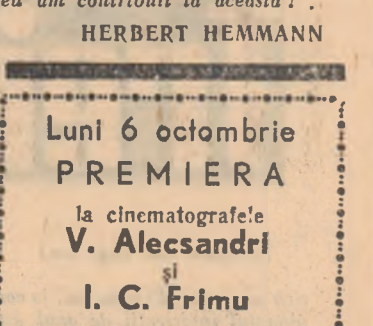
Dar, iată că în anul 1947 a venit o altă năpăstie. Albiile superioare ale Oderului, cu desăvîrșire neglijate în anii dominației naziste, nu au putut face față asaltului maselor de apă ale Oderului și s-au rupt.

Acetia sînt pe scurt câteva pagini din istoricul satului Genschmar.

Și-acum, iată că organizația Tineretului Liber German din Frank-furt și-a luat angajamentul de a face să apară pe locul vechiului Genschmar un sat nou, socialist.

HERBERT HEMMANN

Luni 6 octombrie PREMIERA la cinematograful V. Alecsandri și I. C. Frimu

INFRINGERE

cu A. KUTEPOV G. IUMATOV I. VIHODTEVA V. TEREHOV G. IUTIN N. KRUCIKOV Scenariul: I. ALEEVSKAIA M. KALIK, B. RIAREV Regia: M. KALIK, B. RIAREV

Imaginea: N. ARDASNIKOV V. SEREDIN, B. ORAZOV Muzica: M. TARIVERDIEV

ACTUALITATEA

Mostre ale „democrației” americane

În ultimele săptămîni Chicago, Detroit și alte orașe ale S.U.A. trăiesc sub teroarea noii sperieturi de război. Cei care cad victime sînt din nou portoricanii. Atacurile împotriva portoricanelor au luat fel, în Chicago, proporții atât de mari încît guvernatorul statului New York...

Practică gangsterească

În numeroase orașe din S.U.A. acționează sute de organizații de gangsteri care stîdează legea în mod deschis. Aceste bande organizează represalii asupra celor care refuză să le plătească adevăratele biruri pe care le impun. La Chicago 40 de restaurante au fost incendiate pentru că proprietarii lor au refuzat să plătească sumele cerute de gangsteri.

Efectele bussinesului

Unul din cele mai vechi teatre din orașul Portsmouth (Anglia) „Empire Theatre”, deținătorul unei tradiții artistice de peste 90 de ani, a fost închis nu de mult, urmînd să fie dărîmat în cursul acestui an. Motivul? Ziarul londonez „Times” explică această hotărîre prin faptul că proprietarii teatrului „nu au putut rezista unei oferte avantajase” și au vîndut imobilul, în locul căruia urmează să se ridice o întreprindere particulară oarecare.

1) Unul din detașamentele armatei algeriene de eliberare. 2) Comandamentul armatei F.N.L. din Algeria studiind harta operațiilor militare.